

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 213.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364983484720/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Folk

Folk, der sladder med dygtighed, har fantasi. Det at et ondt rygte er usandsynligt, gør det endnu mere værdifuldt, for der udkræves en vis indbildningskraft, for at man skal kunne tro på det. Tro kræver urimeligheder; uden det yder den ingen glæde. Sladder er en kunstnydelse. Deri søger det primitive instinkt sin poesi, for trangene til poesi skal mættes. Kan man ikke læse knaldromaner, så laver man dem. De sidste er også de mest tilfredsstillende: man kender personerne, hvad der altid gør et æmne pikant, og historien behøver hverken at ende i dag eller i morgen, den fortsættes i næste nummer.

Man ser heraf, at sladder er en slags luksus, og som så megen anden luksus er den ikke ganske uden fare. Det er for eksempel ikke sjældent, at unge piger blir hårde og sure før tiden (og ikke gifte heller!) på grund af overdreven omgang med sladder, og i almindelighed kan man sige, at den virker hidsende og utilfredsstillende, altså ligesom spiritus, tobak o. s. v.

En særegen rolle spiller hævnsladder. Hvorfor skal hun gå fri, når der er blevet sagt så meget om os? Hvorfor skal hans datter være vel berygtet, mens vor egen er højlig blakket af en miserabel kærestehistorie? Det er der ingen grund til. Hun har været heldig hidtil, men nu har vi hende!

Smagen for sladder er forskellig. Nogle er libertinere, de vil min tro ha ungt kød; andre er grovere og kræver rå skandaler; andre er gourmand'er og trænger sig med vellyst ind i sartere forhold, hvor det er vanskeligt at komme til; herhen hører mange unge piger med stikkende øjne og hårde små hænder. Adskillige er så ukultiverede, at altting er dem lige godt; deri ligner de hundene, der med samme fornøjelse letter bagbenet op ad en rosenbusk som op ad en skarntønde.
